



مقایسه آنزیم های پکتینولیتیک تولید شده توسط سویه بهینه قارچ *Aspergillus sp.* در سیستم های تخمیری مختلف

علی شیخی نژاد* - نسری ن معظمی - سید محمد حیدریان - فرداد هرمزی - سید جلال میرحسینی
پژوهشگاه بیوتکنولوژی - سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران - مجتمع تحقیقاتی عصر انقلاب

تهران- خیابان انقلاب، خیابان فرصت، شماره ۷۱

تلفن و دورنگار: ۰۲۱-۸۸۳۸۳۵۰

E-Mail: sheykhi99@yahoo.com

آنزیمهای پکتینولیتیک (پکتینازها) دسته ای از آنزیمهای هیدرولیتیک تجزیه کننده پکتین می باشند که قادرند مواد و ترکیبات پکتینی را که عمدتاً در دیواره سلول گیاهی قرار دارند تجزیه نمایند. این آنزیمها در صنعت تولید آبمیوه، دارای اهمیت بوده و به منظور کمک به صاف کردن، شفاف کردن و افزایش بازدهی، مورد استفاده قرار می گیرند. استفاده از این آنزیمها کارایی عمل استخراج را بالا می برد و با کاهش ویسکوزیته و حذف مواد جامد و معلق در مراحل پرس کردن و فیلتراسیون باعث افزایش بازده می گردند. میکروارگانیسم ها از جمله قارچها تولید کننده صنعتی این آنزیم ها هستند. در این تحقیق، سویه M153 که با بکارگیری روش های Mutation & Selection از سویه قارچ *Aspergillus sp.* ATHUM-3482 حاصل گردیده بعنوان تولید کننده مورد استفاده قرار گرفت.

انواع محیطهای کشت در سیستمهای تخمیری متفاوت پس از بهینه سازی شرایط مورد استفاده قرار گرفت و میزان تولید انواع آنزیمهای پکتینولیتیک شامل پلی گالاکتوروناز (PG)، پکتین لیاز (PL)، پکتین استراز (PL) مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به نتایج بدست آمده مشخص می شود که در محیط کشت نیمه جامد نسبت به محیط کشت مایع، کمپلکس آنزیم بیشتری تولید می گردد و همچنین حداکثر میزان تولید آنزیم در این محیط نسبت به سیستم بستر جامد در زمان کوتاهتری انجام می پذیرد. در این محیط با بکارگیری ذرات جامد در یک سوبسترای محلول سعی شده است تا از مزایای محیط تخمیری بستر جامد و محیط کشت مایع، در کنترل فرآیند تولید آنزیم و نیز سهولت در استحصال آنزیم تولیدی استفاده شود. علاوه بر این، از آنجا که در محیط کشت نیمه جامد، از تقاله چغندر قند بعنوان تنها منبع کربن استفاده می شود، می توان از این محیط که از نظر اقتصادی مقرون به صرفه تر است، برای تولید آنزیم در مقیاس صنعتی استفاده نمود.
واژه های کلیدی: آنزیمهای پکتینولیتیک، تخمیر، اسپرژیلوس

Comparison of Pectinolytic enzymes Produced by *Aspergillus sp.* in different fermentation systems

Sheykhejad A. *, Moazami N., Heydarian M. Hormozi F., Mirhoseini J.

Department of Biotechnology, Asr-e Enghelab Research Complex,
Iranian Research Organization for Science and Technology (IROST),
No. 71, Forsat St. Enghelab Ave. Tehran, Iran
Tel/Fax No.: 0098-21-8838350
E-Mail: Sheykhi99@yahoo.com

Abstract.

Pectinases are enzymes with wide range of application in the food industries. They are used for maceration and liquefaction of fruits and vegetables and also in fruit juice technology to facilitate juice extraction and clarification. Fermentation of M153, a new mutant of *Aspergillus sp.* AHUM-3482 for Pectinolytic complex enzymes production contains polygalacturonase (PG), pectin esterase (PE) and pectin lyase (PL) was studied, due to its high application in food industries.

Results exhibited significantly different PG activity, and different PG/PE quotient as well as different PL activity.

The highest production was obtained for improved strain 32 unit/ml with solid state fermentation over 6 days; but in submerged fermentation was 18.8 unit/ml over 4 days fermentation.

A new medium named "Semi Solid" was defined for Pectinolytic enzymes production. Highest production in this medium was 28 unit/ml over 5 days fermentation; and so, sugar-beet pulp was used as sole carbon source in this medium that makes it useable for Pectinolytic enzymes production at industrial level.

Keywords: Pectinolytic enzymes, Fermentation, *Aspergillus*

مقدمه

آنزیمهای تولید شده توسط میکروارگانیسمها حدود ۹۰ درصد از کل آنزیمهای مورد استفاده صنایع را تامین می کنند. در بین میکروارگانیسم ها، قارچها و بخصوص قارچ اسپرژیلوس بیشترین سهم را در تولید آنزیمی دارا می باشند.

آنزیمهای تجاری پکتیکی یا پکتینازها در صنعت تولید آبمیوه بمنظور پکتین زدائی و برطرف نمودن کدورت و حفظ حالت ابری پایدار در عصاره بکار گرفته می شوند. از آنجا که باغداری و تولید میوه در بخش وسیعی از مناطق کشور رایج بوده

در تولید آنزیمهای پکتیناز از تخمیر بستر جامد و کشت غوطه ور استفاده می شود و نوع محیط کشت بکار گرفته شده در صنعت، بستگی به ویژگیها و قابلیت‌های محل تولید آنزیم دارد، بطوریکه بتوان از مواد اولیه ارزان قیمت در محیط استفاده نمود. در این تحقیق مواد اولیه مختلفی در سیستمهای تخمیری متفاوتی مورد بررسی قرار گرفتند که استفاده از تفاله چغندر قند بعنوان منبع کربن پکتین دار مورد توجه قرار گرفت و در نهایت محیطی تحت عنوان نیمه جامد بکار گرفته شد که اقتصادی تر بوده و از مزایای تخمیرهای غوطه ور در صنعت نیز برخوردار می باشد.

مواد و روش ها؛

میکروارگانیزم مورد استفاده، موتانت M153 حاصل از سویه فارچ *Aspergillus sp. ATHUM-3482* می باشد که توسط تیم متخصص پژوهشکده بیوتکنولوژی سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران و با بکارگیری روش های *Mutation & Selection* بهینه سازی گردید. پس از آن محیط های کشت و شرایط تخمیری برای سویه بهبود یافته بهینه گردید و مورد استفاده قرار گرفت. ترکیبات و شرایط تخمیری محیط های کشت به شرح زیر می باشد:

محیط کشت تخمیری مایع: شامل پکتین سیب (۱۰)، پودر خیسانده ذرت (Corn Steep Powder) ۲۰ گرم در لیتر و نیز فسفات هیدروژن آمونیوم ۷ و املاح فسفات هیدروژن دی سدیم، کلرید کلسیم و سولفات منیزیم هر کدام به میزان یک گرم در لیتر می باشد.

محیط کشت تخمیری بستر جامد: شامل سولفات آمونیوم (۷)، کلرید آمونیوم (۵)، فسفات هیدروژن پتاسیم (۲)، سولفات منیزیم (۱) و سولفات آهن (۰/۲ گرم در لیتر) به ازای ۱۰۰ گرم تفاله چغندر قند خشک و خرد شده می باشد.

محیط کشت تخمیری نیمه جامد: شامل فسفات هیدروژن آمونیوم ۹، کلرید آمونیوم ۵ و املاح سولفات منیزیم، فسفات هیدروژن دی سدیم و کلرید کلسیم هر کدام ۱ گرم در لیتر به ازای ۵۰ گرم تفاله چغندر خرد شده می باشد.

جهت تلقیح به مقدار 10^{-10} اسپور از سوسپانسیون اسپوری به فلاسکها افزوده و در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد و دور rpm ۱۸۰ قرار داده شد.

جهت سنجش آنزیمهای تجزیه کننده پکتین از روش اسپکتروفوتومتری استفاده شد. بطوریکه برای سنجش آنزیم پلی گالاکتوروناز (PG) تولید شده روش اسید دی نیترو سالیسیلیک (از مون DNS) بکار گرفته شد. در این روش با بکارگیری ماده فوق، قندها و گروههای احیا کننده ای که در اثر فعالیت آنزیم آزاد می شوند، اندازه گیری می گردند. هرچه فعالیت آنزیمی بیشتر باشد، قندها و گروههای احیا کننده ای که از تجزیه پکتین سوبسترا تولید می شوند بیشتر بوده و سبب تغییر رنگ بیشتر ماده DNS از زرد روشن به خرمایی رنگ می شود در نهایت جذب نوری آنها در اسپکتروفوتومتری بیشتر خواهد بود. در اثر فعالیت آنزیم پکتین استراز (PE)، واکنش آن با سوبسترای مربوطه، مولکول پکتین دی استریفیه شده و گروههای کربوکسیل آزاد می شوند که این باعث ایجاد حالت اسیدی می گردد. علاوه بر روش تیتراسیون که می تواند عملکرد آنزیم را برآورد کند با بکارگیری اندیکاتورهای pH از قبیل Bromothymolblue و بررسی تغییر رنگ از زرد تا سبز و اسپکتروفوتومتری می توان به میزان فعالیت آنزیم پی برد.

برای سنجش فعالیت آنزیم پکتین لیاز (PL)، از روش اسپکتروفوتومتری در طول موج ۲۳۵ نانومتر استفاده شد. در اثر فعالیت این آنزیم و واکنش با سوبسترا، میزان جذب نوری به دلیل ایجاد باند دوگانه در کربن های شماره ۴ و ۵ مولکول پکتین افزایش می یابد.

نتایج و بحث؛

نمودار میزان تولید انواع آنزیمهای پکتینولیتیک در محیط های کشت مختلف در طول زمان رسم گردید. نتایج نشان می دهد که حداکثر تولید در محیط کشت جامد بوده و مربوط به روز ششم می باشد در حالیکه این زمان برای محیط های مایع روز چهارم و برای نیمه جامد روز پنجم است. با توجه به نتایج بدست آمده مشخص می شود که در محیط کشت نیمه جامد نسبت به محیط کشت مایع، میزان کمپلکس آنزیم بیشتری تولید می گردد و همچنین حداکثر میزان تولید آنزیم در این محیط نسبت به سیستم بستر جامد در زمان کوتاهتری انجام می پذیرد.

در این محیط با بکارگیری ذرات جامد در یک سوبسترای محلول، سعی شده است تا از مزایای محیط تخمیری بستر جامد و محیط کشت مایع، در کنترل فرآیند تولید آنزیم و نیز سهولت در استحصال آنزیم تولیدی استفاده شود. علاوه بر این، از آنجا که در محیط کشت نیمه جامد، تفاله چغندر قند تنها منبع کربن است، می توان از این محیط که از نظر اقتصادی مقرون به صرفه است، برای تولید آنزیم در مقیاس صنعتی استفاده نمود.

حداکثر میزان تولید آنزیمهای پکتینولیتیک در هر یک از محیط های کشت، در جدول زیر نشان داده شده است:

	PG (unit/ml)	PE (unit/ml)	PL (unit/ml)	Total
Submerged Fermentation	21.2	6.8	2.4	18.8
Semi State Fermentation	25.6	6.5	2.8	28
Solid State Fermentation	29.8	5.2	1.95	32

پس از مناسب تشخیص داده شدن محیط تخمیری نیمه جامد، بررسی میزان آنزیم تولیدی در بیوراکتورهای همزن دار و بیوراکتور ایرلیفت نشان داد که میزان تولید آنزیم در بیوراکتور ایرلیفت، بطور قابل ملاحظه ای از فلاسک و بیوراکتور همزن دار بیشتر است. علاوه بر موارد فوق، توان مصرفی بیوراکتور همزن دار، حتی در پایین ترین دور بمیزان قابل ملاحظه ای از توان مصرفی بیوراکتور ایرلیفت بیشتر است. با این مقایسه می توان با اطمینان گفت که در شرایط مشابه از لحاظ تولید محصول مورد نظر، صرفه اقتصادی با بیوراکتور ایرلیفت است زیرا علاوه بر هزینه اولیه کمتر، با توجه به محاسبات این قسمت، هزینه کارکرد آن نیز کمتر می شود و در واقع این امر یکی از دلایل مهم کاربرد روزافزون این بیوراکتورها می باشد که می تواند جهت تولید صنعتی آنزیم های پکتیناز بکار آید.

تشکر و قدردانی:

لازم است تا بدینوسیله از کلیه همکارانی که در انجام این تحقیق زحمات فراوانی را متقبل شدند، سپاسگزار می شوم.

منابع:

- 1- Allen, D. G., and Robinson, C. W., 1990, Measurement of rheological properties of filamentous fermentation broths. Chem. Eng. Sci., 45: 37-48
- 2- Doran, Pauline M., 1995, Bioprocess Engineering Principles. Academic Press.
- 3- Galiotou-Panayotou, M., Kapantai, M. and Kalantzi, O.; 1997; Growth conditions of *Aspergillus* sp. ATHUM-3482 for Polygalacturonase production. Appl. Microbiol. Biotechnol. (47): 425-429
- 4- Gervais, P. and Bensoussan, M.; 1994; Solid-state Fermentation of the genus *Aspergillus*; Handbooks of Biotechnology, No.7; *Aspergillus*; Plenum Press Inc. (New York): 101-135
- 5- Godfrey, T. and West, Stuart; 1996; Industrial Enzymology; MC Millan Press LTD.: 84-129
- 6- Lea, A. G. H.; 1995; Enzymes in food Processing; Chapman & Hall: 223-247
- 7- Miller, Gail Lorenz; 1959; Use of di-nitrosalicylic acid Reagent for Determination of Reducing Sugar; Analytical Chemistry, 31(3); March: 426-428